моего. (49) Сега прочее, ако искате да [c]сторите милость и истина господину моему, кажѣте ми; ако ли не, *пакъ* ми кажѣте, за да се обърна надесно или налѣво. (50) А Лаванъ и Ватуилъ отговорихѫ и рекохѫ: [m]Отъ Господа станѫ това нѣщо: ний не можемъ [y]да ти речемъ ни зло ни добро. (51) Ето [f]Ревекка прѣдъ тебе: земи я и иди, и нека бѫде жена на синътъ на господина твоего, както е Господь реклъ. (52) И като чу рабътъ Авраамовъ думитѣ имъ, [x]поклони се до земята Господу. (53) И извади рабътъ сребърни и златни [u]украшения и облѣкла та даде на Ревекка: [v]даде още скѫпи дарове на брата ѝ и на майка ѝ. (54) И ядохѫ и пихѫ, той и человѣцитѣ които *бѣхѫ дошли* съ него, и прѣнощуваха. И като станѫхѫ на сутринъта, рече: [w]Испроводѣте мя къмъ господаря ми. (55) И рекохѫ братъ ѝ и майка ѝ: Нека посѣди момата съ насъ до десетина дни: послѣ нека иде. (56) И рече имъ: Не мя спирайте, защото Господь благоустрои пѫтътъ ми: испроводѣте мя да идѫ при господаря си. (57) И тѣ рекохѫ: Да повиками момата, и да попитами какво ще рече тя. (58) И повикахѫ Ревекка, и рекохѫ ѝ: Отхождашъ ли съ тогозъ человѣка? И тя рече: Отхождамъ. (59) И испроводихѫ сестра си Ревекка, и [w]кърмилницата ѝ, и рабътъ Авраамовъ, и человѣцитѣ му. (60) И благословихѫ Ревекка, и рекохѫ ѝ: Сестра наша си: [z]да се родятъ отъ тебе тисящи на десетотисящи, и [a]потомството ти да обладае вратата на враговетѣ си. (61) И станѫ Ревекка и рабинитѣ ѝ, и възсѣднѫхѫ на камилитѣ, и отхождахѫ слѣдъ человѣкътъ; и зѣ рабътъ Ревекка и отиде.

(62) А Исаакъ се връщаше отъ [b]кладенеца Лахай-рои; защото живѣеше на южната земя. (63) И излѣзе Исаакъ [n]на прѣговаряние въ полето надвечерь; и дигнѫ очи и видѣ, и, ето, камили приближавахѫ. (64) И Ревекка дигнѫ очи и видѣ Исаака, и [o]скочи долу отъ камилата. (65) Защото бѣше рекла на рабътъ: Кой е онзи человѣкъ който иде прѣзъ полето насрѣща ни? и рабътъ бѣше реклъ: Той е господарътъ ми. (66) И тя зѣ покривало и покри се. И каза рабътъ Исааку всичко що бѣ извършилъ. (67) И Исаакъ я въведе въ шатърътъ на майка си Сарра; и зѣ Ревекка, и станѫ му жена, и възлюби я; и [r]утѣши се Исаакъ слѣдъ *смъртьта на* майка си.

ГЛАВА 25.

И зѣ Авраамъ и друга жена, на име Хеттура. (2) И тя му роди [d]Земрана, и Иоксана, и Мадана, и Мадиама, и Иесвока, и Шуаха. (3) И Иоксанъ роди Сава и Дедана; а синове на Дедана бѣхѫ Ассуримъ, и Латусиимъ, и Лаомимъ. (4) А синоветѣ на Мадиама бѣхѫ Гефа, и Еферъ, и Енохъ, и Авида, и Елдага: всички тѣзи бѣхѫ синове на Хеттура.

(5) И [e]даде Авраамъ всичкий си имотъ на Исаака. (6) А на синоветѣ отъ наложницитѣ си даде Авраамъ дарове, и [f]испрати ги, като бѣше още живъ, далечь отъ сина си Исаака къмъ истокъ, въ [g]източната земя.

(7) И тѣзи сѫ днитѣ на годинитѣ на живота Авраамовъ колкото живѣ, сто и седмдесеть и петь години. (8) И издыхнѫ Авраамъ и умрѣ [h]въ старость добра, старъ, и ситъ *отъ дни*, и [i]прибра се при своитѣ людие. (9) И Исаакъ и Исманилъ синоветѣ му [x]погребохѫ го въ пещерата Махпелахъ, въ нивата на Ефрона, синътъ Сааровъ Хеттеянинътъ, която е срѣщу Мамврий, (10) [s]нивата която купи Авраамъ отъ синоветѣ Хетови: [u]тамъ биде погребенъ Авраамъ и жена му Сарра.

(11) И подиръ смъртьта Авраамова, благослови Богъ сина му Исаака; и живѣеше Исаакъ при [k]кладенецътъ Лахай-рои.

(12) Това е родословието на Исмаила синътъ Авраамовъ, [x]когото роди Авраму А-

---

c Гл. 47; 29. Инс. Нав. 2; 14.
m Псал. 118; 23. Мат. 21; 42. Мар. 12; 11.
y Гл. 31; 24.
f Гл. 20; 15.
x Ст. 26.
u Исх. 3; 22. 11; 2. 12; 35.
v 2 Лѣт. 21; 3. Езд. 1; 6.
w Ст. 56, 59.
ш Гл. 35; 8.
z Гл. 17; 16.
ы Гл. 22; 17.
ь Гл. 16; 14. 25; 11.
n Инс. Нав. 1; 8. Псал. 1; 2. 77; 12. 119; 15. 143; 5.
o Инс. Нав. 15; 18.
я Гл. 38; 12.
—
a 1 Лѣт. 1; 32.
b Гл. 24; 36.
e Гл. 21; 14.
e Сяд. 6; 3.
d Гл. 15; 15. 49; 29.
e Гл. 35; 29. 49; 33.
ж Гл. 35; 29. 50; 13.
з Гл. 23; 16.
и Гл. 49; 31.
i Гл. 16; 14. 24; 62.
к Гл. 16; 15.